

SZÁVAY EDIT rajza

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1985. MÁRCIUS

ÁRA: 7,50 Ft

Barlangposta

1.

2.

3.

Kedves Gyerekek!

Talán emlékeztek még, milyen meglepetést talált ki Berci és Marci a névnapomra: örömöt gyűjtöttek. Ti is lerajzoltátok, milyen öröm ért benneteket Dömötör-napon, így aztán megtelt a mackóbarlang vidámsággal. Ezernél is többen osztották meg velem élményeiket.

Amikor megtudtam, hogy **Holubkó Isti** tolhatta a kisöccsét a babakocsiban, szinte éreztem a kezemben a babakocsi fogantyúját. Magam elé képzeltem a sünit is, amelyet **Juhász Gábor** látott Tiszavasvárin. **Bácsi Gábor** Dégen aranyhörcsögöt kapott; **Kovács Ádám** Tatabányán tornyos homokvárat épített. **Domján Gábor** zalalövői óvodás Dömötör-napon határozta el, hogy űrhajós lesz.

A dunaújvárosi Batsányi úti óvoda nagycsoportosai — nagy örömükre — a piacon jártak. Erről számolt be rajzán **Szabó Andrea.** (1. kép)

Mészáros Pisti Tápiószecsőn annak örült, hogy terménybábokat készíthettek az óvodában. Karalábé-óvónénit és krumpli-gyerekeket rajzolt. (2. kép)

Sallai Dórinak — Szendrőn lakik — az szerzett nagy örömöt, hogy bújócskázhatott anyukájával és testvérével. Rajzán a testvérpár éppen az asztal alatt látható. (3. kép).

Sajnos nem fér el itt minden beküldött rajzotok, pedig szívesen bemutatnám valamennyit. Mindenkinek köszönöm a jókívánságokat, és azt, hogy veletek örülhettem!

Dörmögő Dömötör

Januári számunk rejtvényeinek helyes megfejtése:

Melyik nehezebb? című rejtvényünkben, a képen látható tárgyak közül a legkönnyebb a falevél, a legnehezebb a szekrény.

Miről készülhetett ez a fénykép? — kérdeztük tőletek. Nem tréfának szántuk a kérdést; a fénykép sajnos technikai hiba miatt maradt ki a lapból. Elnézést kérünk! Többen rajzokkal pótolták a hiányzó fényképet. Örültünk a jó ötleteknek!

Jutalmat nyertek:

Andó Nikoletta, Fábián Letícia, Rátonyi Andrea, Tanos Krisztián, a Munkásotthon utcai Általános Iskola 1/c osztálya, Budapest — *Ákoshegyi Miklós, Berta Benigna, Cseh István, Csikós Zsolt, Gajda Szilvia, Horváth Gabriella, Kovács Attila, Letenyei Dóra, Lovász Barna és Réka, Nyers Gabriella, Teszler Vendel és Tamás, Turány Eszter, Werner Norbert,* Szekszárd — *Bruckner Martin,* Dunapataj — *Dancs Zoltán,* Felsőpetény — *Gerencsér Tímea,* Tapolca — *Jakab Kata,* Dudar — *Karacs Andrea,* Báránd — *Kubicsek Anita, Scherk László,* Csobánka — *Szecskó Krisztián,* Gyöngyös — *Szikszay Bernadett,* Kótaj — *Szőke Anett,* Békéscsaba — *Tóth Anikó,* Nagyigmánd.

MEGSÚGJUK, hogy következő számunkban újra olvashattok Tarpéter Pálról. Lehet, hogy nem is olyan mogorva, mint amilyennek látszik?

MÁRCIUS

MADÁR ESZTER rajzai

SIMAI MIHÁLY VERSEI

Ébredő

Vékonyszálú hajnali álom,
harmat hintál zöld fűszálon.
Mozdulnék már, felülnék,
de az ágyam, de az ágyam repül még.

Erdőn, réten jó meleg ággyal,
három tündér repes, szárnyal:
egyik mossa szemem héját,
harmatba, harmatba,
második a karmos héját
zargatja, zargatja,
a harmadik lelövi a,
szétlövi a zord vekkert,
így kívánnak nekem, neked,
mindenkinek jóreggelt!

Tavaszi dúdoló

Szállj ide,
szállj oda,
ez a virágszálloda.

Égre nyíló ablaka,
rétre néző ajtaja,

lepkeszárny-függönye,
a csillárja száz bibe.

Szállj ide,
szállj ide!

Mennyi nektár és virágpor!
Ilyet nem lelsz sehol máshol!

Szállj ide,
szállj oda:
most nyílt meg a szálloda!

Aj, méhecske

Orosz népköltés

**Aj, méhecske,
tavaszi méhecske!
Tengeren túlra repülj,
hozzad el a kulcsokat,
arany kulcsokat!
Zárd be a telecskét,
a fagyos telecskét!
Nyisd ki a nyaracskát,
a meleg nyaracskát,
ékes, víg nyaracskát,
az árpanövelőt!**

Fordította KORMOS ISTVÁN

SÓTI KLÁRA rajzai

KI KOPOG?

Készülődik az Ünnep,
piros arccal sürög-forog.
Készülődés közben
aggodalmasan kémleli az eget:
kisütött-e már a tavaszi nap? —
mivel szokása szerint
szellőhátón, napsugárparipán
szeretne érkezni
a béke születésnapjára,
Magyarország tavaszi ünnepére.
De az öreg nap egyre alszik,
s nincs, aki kieressze a fénycsikókat.
— Ébredj, fényes nap! —
sürgeti az Ünnep.
— Itt a tavasz!
A gyerekek is odagyűlnek az Ünnep köré:
— Ébredj, fényes nap! —
Itt a tavasz! —
kiáltják kórusban.
Erre már felragyog a napfény,
s fickándozva
előtörnek a fénycsikók.

— Hóha, hó! —
az Ünnep felpattan a legfényesebb,
leggyorsabb paripa hátára.
Nyomában a gyerekek:
mindenki alatt egy-egy
pompás sugárparipa vágtat.

Azzal kaptatnak fel a bakonyi erdőbe,
azzal ússzák át a Balatont,
azzal kocognak végig Pécs utcáin,
azzal galoppoznak keresztül Budapesten,
azzal szökkennek fel a Kékes csúcsára,
azzal suhannak át az alföldi síkságon.

— Látom az egész országomat! — ujjong Balázs.
— Most köszöntsük mindannyian a békét!
— Nézzük —, int megállást az Ünnep —
valóban készen áll-e az ország az ünnepre?
Süt a nap: ez rendben van.
Kitakarítottuk, megmostuk a házat:
ez is jó.
Veszekedés helyett ebédelnek
az emberek: nagyon jó!

Most már csak
az utcákat kell felsöpörnünk,
és sok-sok fát elültetnünk,
azután ünnepelhetünk.
— Jó, de én vezetem a locsolóautót! —
jelentkezik, s már indul is Dani.

— Én fát ültetek!
— Én virágot!
— Én ások!
— Én gereblyézek!
— Én a kerítést javítom!
Sürögnek-forognak a gyerekek,
piros arccal
készülődnek az ünnepre.
Végül Dóra büszkén mondja:
— Nézd Ünnep! Ragyog az ország!
Bólint az Ünnep:
— Most már ünnepelhettek.
Minden gyerek
selyemzászlót kap a kezébe,
azzal díszítik a várost.
Magasra tűzik,
hadd fújja, lobogtassa a szél.
Mosolyog az Ünnep:
— Bízhatsz a gyerekekben, Magyarország!
Nemsokára felnőnek,
és ők fognak vigyázni rád.
Rád, meg a békére.

DÖBRENTEY ILDIKÓ

HERVAY GIZELLA

VONAT-MESE

Kobak egészen kicsi fiú volt, még nem utazott vonattal. Igaz, hogy minden reggel mondogatta: — Én már nagy fiú vagyok, elérem a lekvárt — de elárulom nektek, nem érte el, Mama kellett, hogy felemelje, s úgy vették le a lekvárt ketten a polcról. Úgy is fogták meg ketten, nehogy eltörjön a lekvárosüveg. Mindenesetre, mikor Mama megkente a kenyeret, Kobak megint kijelentette: — Én már nagy fiú vagyok, mind megeszem — és meg is ette. No, de azért mégsem volt olyan nagy fiú.

Így aztán, amikor Mama megmondta neki, hogy vonattal fognak utazni, nem tudta elképzelni, hogy milyen is lesz az utazás. Mama elővett egy bőröndöt, abba becsomagolták cipőit, ruháit, de Mama nem akarta becsomagolni se a párnát, se a szőnyeget. Pedig Kobak nagyon szerette volna. Végül is becsukták a bőröndöt, és ekkor Kobak hirtelen elszomorodott.

— Hol a vonat? Miért nem jön? — kiabált, és kinézett az ablakon, hátha jön az utcán valahol. De nem jött, és Mama kacagott. Kobak az ajtót is kinyitotta, hogy be tudjon jönni a vonat a szobába, ha megérkezik. De Mama becsukta az ajtót, és öltöztetni kezdte a fiát.

Kobak autón ment ki az állomásra Mamával, és egyáltalán nem olyan volt a vonat, mint a kis játékvonatok, amik a szobában is tudnak járni.

KOLTAI ÉVA rajzai

No de hát ez már így szokott lenni. A vonatban aztán Kobak rengeteg vonatot rajzolt.

A vonatok jobban hasonlítottak autóhoz, mint vonathoz, mert Kobak szerint a vonat olyan, mint az autó, csak sok kereke és sok ablaka van.

Ha ti jobban megfigyeltétek a vonatot — és gondolom, hogy igen, hiszen ti már valóban nagyok vagytok —, akkor rajzoljátok le, és küldjétek el Kobaknak, nagyon fog örülni. Mert ő még csak autót tud rajzolni meg olyan vonatot, ami olyan, mint az autó, csak sok kereke és sok ablaka van. Hiszen Kobak még egészen kicsi fiú.

JANICSÁK ISTVÁN

Vágta

Csattog a patkó
a vén betonon,
vad lovam vágtat
az utcasoron.
Pattan a szikra
a körme alatt,
néznek a népek
amerre halad.

Vágtat a, vágtat
a büszke lovam,
lábain színezüst
patkója van.
Röppen a szélben
a szőke sörény,
trappol a pejkó
az utca kövén.

BENEDEK ELEK

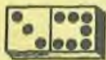
Az aranytojó madár

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, volt egy nagy-nagy hegy, azon a hegyen volt egy fa, annak a fának egyik ágán egy fészek, abban a fészekben egy madár. De micsoda madár! Akár hiszitek, akár nem: aranytojó madár, aki mindennap egy aranytojást tojt.

Hát egyszer mi történt? Az történt, hogy a madár kirepült a fészkéből, s történetesen éppen akkor járt arra egy vadász. Ahogy meglátta, fölmászott a fára, belenézett a fészekbe, s hát, uramfia, aranytojást látott benne!

— No — mondotta a vadász —, kenyerem javát megettem, de még aranytojó madarat nem láttam; megfogom, hazaviszem, hadd tojja ezentúl nekem az aranytojást. Nekem, nekem, senki másnak!

Nosza, hamarosan hurkot vetett, azt a fészekbe beletette, aztán lemászott a fáról, elbújt mögéje, s úgy várta vissza a madarat. Hiszen jött is nemsokára a madár. Bolond feje nem vette észre a hurkot, belelépett, beletekerődzött, a vadász meg — hopp! — föl a fára, fogta a madarat, s meg nem állott vele hazáig. Az ám, de alig ért haza, elkezdett tűnődni magában: „Lám,

lám, hiába hoztam haza az aranytojó madarat. A szomszédaim észreveszik, megirigylik, s még majd beárulnak a királynál, a király meg felakasztat. Inkább nekiajándékozom."

Úgy tett, ahogy mondta.

Elvitte a bolond vadász a madarat a királynak, az meg mindjárt kalitkába záratta, s megparancsolta, hogy bőven ellássák étellel-itallal, csak hadd tojjon minél több aranytojást, mert hát sok pénz kell ám a királyoknak.

De alig zárták kalitkába a madarat, megszólal az udvarmester, s mondja:

STUIBER ZSUZSA rajza

— Ugyan, felséges királyom, minek tartasz te ingyen madarat? Hát azt hiszed, hogy van aranytojó madár? Legjobb, ha szabadon ereszted.

A király megfogadta az udvarmester tanácsát, eleresztette a madarat, az meg nagy boldogan felszállott a kapu tetejére, onnét lepotyyantott egy aranytojást, s mondta, amint következik:

— Elébb én voltam a bolond, hogy megfogattam magamat. Aztán a vadász, hogy elajándékozott. Aztán a király meg az udvarmestere volt bolond. Igazán bolondok voltunk mind. No, de többet nem leszek bolond!

Azzal a madár nagy vígan visszarepült a fészkébe. Ha a madár a fészkébe vissza nem repült volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Részt veszek a kertészversenyben. Kérlek, küldj magvakat!

Újra indul
a kertészverseny!

Vegyél részt! Elküldjük a magvakat!

A tavalyi kertészverseny résztvevői közül sokan kérték, hogy az idén is hirdessünk hasonló versenyt. Eleget teszünk kérésüknek. Ha kedved tartja, most te is benevezhetsz a versenybe egy másik növény: a *kokocella* termesztésével.

Akárcsak a tavalyi verseny növénye, a patisszon, nemrég került hozzánk külföldről a kokocella is. Még magyar neve sincs. Kereshetsz neki találó nevet, ha tudsz!

A kokocella is a tökfélék népes családjából származik, ezért — ahogy a képek is mutatják — levele, virága is a tök levelére, virágára emlékeztet. Gyümölcse is hosszú, hengeres, színe azonban zöld, sárga csíkos; az alsó képen láthatod. És ahogy ez már a tökrokonságban szokás, gyümölcse igen nagyra nő, ha kedvére valók a körülményei. Ilyenkor még kar hosszúságú is lehet! A legfinomabb ételek azonban nem ezekből az „óriásokból", hanem a 2—3 napos gyümölcsökből készíthetők, amelyek alig rövidebbek egy színes ceruzánál.

Egy tő akkora körben fér el, amit 3 lépéssel átérsz (kb. 1,5 m^2). Cserépben tehát sajnos, nem nevelhető ez a növény. Vetéséhez a legnaposabb helyet kérd a kertben a felnőttektől! Május közepén vethető, a tavaszi fagyok elmúltával.

Postán, ajándékképpen küldjük el a magvakat, hogyha levágod az oldal széléről a zöld csíkot, aztán felragasztod egy levelezőlapra és elküldöd a következő címre: DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR szerkesztősége, Budapest, Pf. 112. 1502. A te címed és életkorod is álljon a lapon! A magvakhoz részletes tájékoztatót mellékelünk a verseny feltételeiről. Termesztési útmutatás és recept is lesz hozzá, amiből kiderül, hogyan készíthető a kokocella gyümölcséből ízletes étel.

A verseny 1985. szeptember 15-ig tart és ismét szép díjakat lehet majd nyerni. Az eredmény decemberi számunkban jelenik meg. Jelentkezésedet várja a

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR SZERKESZTŐSÉGE
ÉS
AZ ORSZÁGOS EGÉSZSÉGNEVELÉSI INTÉZET

Szaktanácsadó: dr. NAGY GYÖRGY

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK TAVASZI NAPLÓJA

— Itt egy füzet. Belül üres:
nincsen benne irka-firka
— *szól Dörmögő.* — Tessék. bocsok,
rajzoljatok a papírra!
Vezessetek képes naplót
a tavaszról, mely közeleg!
Fűre, fára, virágszálra,
madárkára figyeljetek!

SOMORJAI ÉVA rajzai

Berci fog egy sárga cerkát.
— Ez a kép lesz a legelső:
lerajzolom, hogy a kertben
virágzik az aranyvessző.

Marci elrántja a naplót.
— Hohó, előbb én rajzolok!
Kankalinnal, bőrvirággal
festek teli három lapot.

Borika is izeg-mozog:
— Engedjetek oda, medvék!
Be kell írnom sürgősen, hogy
megjöttek az első fecskék.

Szó szót követ, összekapnak,
mancsaikkal hadonásznak,
lökdösődnek... Nem csoda, ha
meggyűrődik egynéhány lap.
— Mit tegyünk most? — kérdi Marci.
— Igen viharvert a füzet.
Apó, kérlek, adj helyette
hármat... persze kisebbeket!

Dörmi dörmög: — Ej no, brum, brum.
Mit műveltek, ti jófirmák?
Aztán megenyhül a kedve,
s szétoszt köztük három irkát.

Berci rikkant: — Rajzolok majd
rügyező és ringó ágat!
Marci szól: — A tollam alól
virágszirmok, lepkék szállnak.
Bori mereng: — A papíron
békén megfér pinty és vércse.
Minden megérkező madár
„beröppen” a füzetkémbe.
Így szól Apó: — Jó rajzolást!
Ha az irka tükör lenne,
örülne a szép Tavasz, hogy
megpillantja magát benne.

Füles és Madárijesztő

„Vándorútra megyek — határozta el Fülesmackó. — Megnézem, hogy fejlődik a vetés a határban."

Megrakta tarisznyáját, és útnak indult. Ment, mendegélt a mezei ösvényen, amíg a szántóföldhöz nem ért.

„Csak csupasz földet látok, akármerre nézek" — tűnődött, és nagyokat szippantott a friss tavaszi levegőből.

— Üdvözöllek Fülesmackó! — szólította meg egy kedves hang.

— Nini, Madárijesztő! — fordult Füles a hang irányába.

— Mit csinálsz itt? Hiszen semmi dolgod!

— Ugyan, kedves Mackó, helyettesíts engem egy kicsit — kérte Madárijesztő. — Állj ide a vetésbe és hessegesd el a madarakat, én meg addig elszaladok a forráshoz. Megszomjaztam a napsütésben!

— Jó — egyezett bele Füles.

Madárijesztő elszaladt a forráshoz. A madarak azonnal észrevették, hogy nincs a helyén.

— Csirip, csirip! Tőled aztán egyáltalán nem félünk Mackó! — Csapatostul szálltak a vetésbe. Füles jobbra-balra csapkodott a mancsával, ugrabugrált, egészen beleizzadt szegény.

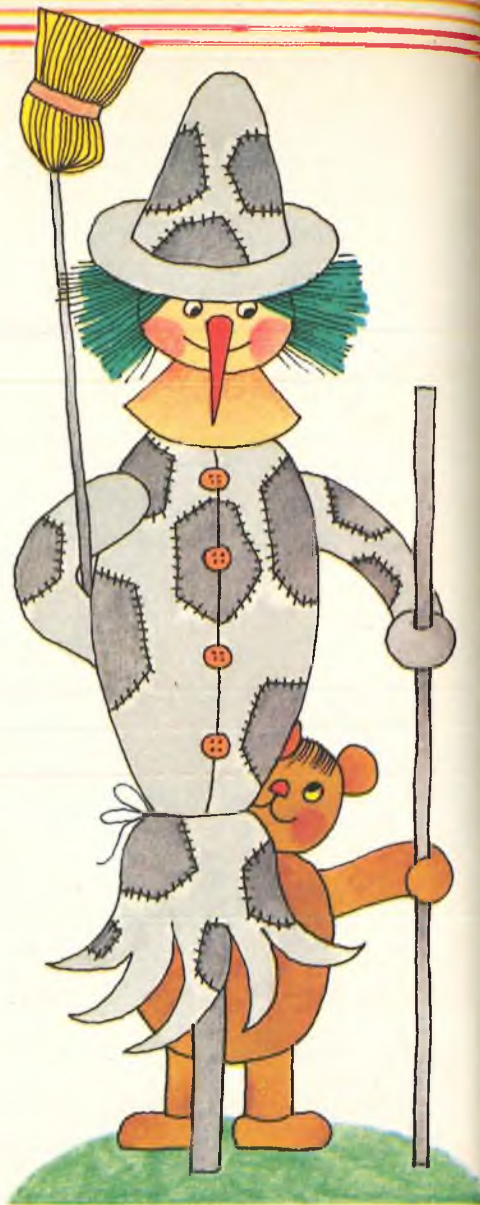
— Takarodjatok innét, ne lármázzatok! — kiabálta.

A madarak nem féltek a kis mackótól. Jó étvággyal csipegették a magokat.

— De sokáig marad ez a Madárijesztő! — sóhajtott Füles, és kimerülve rogyott le a földre. Aggodalmában még jobban lekonyult a füle.

— Jövök már, jövök! — integetett messziről Madárijesztő.

— Épp itt az ideje! De nehéz a munkád!

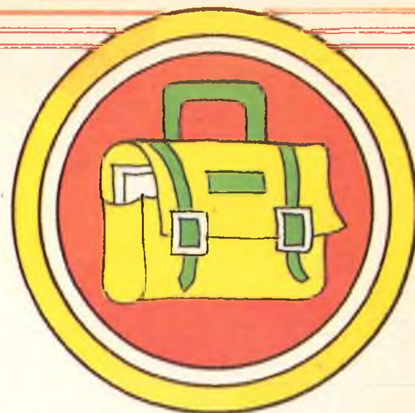
CZ. JANCZARSKI nyomán, SEBŐK ÉVA fordításának felhasználásáva

Iskolatáska

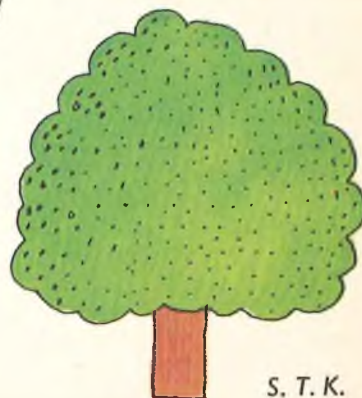
él

nem él

Melyik él? Melyik nem él? Kösd össze a képeket a megfelelő szavakkal!

Tudod-e, mi történik a földbe ültetett magokkal? Rajzold le Dörmögőnek!

S. T. K.

„Virágom, virágom..."

Előfordul, hogy a szekrények, öreg ládák mélyén akad még néhány hímzett, népviseleti darab — írtuk a **„Virágom, virágom..."** című pályázati felhívásban, a novemberi Dörmögőben.

Sok szép virágot rajzoltatok le a terítőkről, kötényekről, mellényekről, blúzokról. Reméljük, mindnyájotoknak örömet szerzett a kutatás.

Bemutatunk néhányat a legszebb, legérdekesebb rajzokból. A jutalmakat a sorsolás után, postán küldjük el.

Kendő sarka.
Beküldte: *MILD ANNA*, 9 éves
Kolozsvár

Kalocsai kötény.

Beküldte: *BOROS LILI*, 5 éves
Budapest
Lili nagymamája Kalocsán lakik; ő hímezte unokájának a kötényt.

Mezőkövesdi matyó mellény mintája.

Beküldte: *KÓSI LILIÁNA*, 6 éves
Gyöngyös

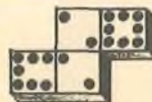
Buzsáki terítő mintája.

Beküldte: *FÖLDESI MÁRKÓ*, 5 éves
Doboz
Márkó édesanyja bizonyára a blúzára hímezte a terítőn látott virágot.

Mezőkövesdi kötény mintája.

Beküldte: *BOJTI MÁRTON*, 6 éves
Budapest
A kötény anyaga eredetileg fekete, erre hímezik a színes virágokat.

Népi mondókák

Nem fúj már és nem havaz,
itt van, itt van a tavasz.

*

Csipcsirip, csipcsirip,
kikelet kivirít.

*

Azt mondják a cinegék,
itt a tavasz, nyitni kék.

*

Kék ibolya, hóvirág,
csupa öröm a világ.

Bihari gyermekmondókák.
Faragó József és
Fábián Imre gyűjtése

HORVÁTH ZOLTÁN felvétele

Tudod-e, minek a részletét látod ezen a képen?

KITALÁLÓS

Zsiga és Zsóka két tárgyat rejtettek a terítő alá. Milyen tárgyak lehetnek ezek? Rajzold le a két tárgyat, és küldd el rajzodat Dörmögőnek!

A képen sokféle virágot látsz. Melyekkel találkoztál a kertben, és melyekkel a réten? Nyilakkal jelöld őket a helyükre!

Beküldte: RASEK ANITA, Pápa

Állítsd sorba nagyság szerint a csigákat! Rajzold le a jelüket helyes sorrendben!

Beküldte: VARGA GYÖRGYI és ILDIKÓ, Budapest

MADÁR ESZTER rajzai

Sárkánymosoly

Ezen a márciusi napon megharagították a Sárkánymamát. Pedig csak egy kis időre tette ki a lábát. Amíg bevásárolt a piacon.

Nem akartak ők rosszat — Sárkányapa és a Sárkánygyerek. Eljött a szabad szombat selymes, tavaszi széllel. Ez az az idő, amikor az *embernek* kigombolt kabátban kell rohannia az utcán — megfeledkezve az okos anyai szóról, hogy vigyázz kisfiam, kimelegszel és megfázol! Ez a papírsárkány-eregetés ideje.

A Sárkánygyerek már tudta, hogyan készül a papírsárkány. A *játszóházban* tanulta. Megtanulta azokat az érdekes szavakat is, melyek a papírsárkány készítéshez tartoznak. *Kátyúnak* mondják a nádszálak végén a kis bevágást, ahol megkapaszkodik a körbetekert zsineg, *kantárnak* hívják a háromszög alakúra csomózott zsineget magát, *faroknak* a hosszú-hosszú spárgát, amelyre a sok, színes papírcsíkot kell ragasztani, a végén a *kolonccal*. A ragasztónak is olyan jól hangzó neve van: *csiriz*.

A baj is ezzel kezdődött ezen a szombat délelőttön. Odakozmált a csiriz a tűzhelyen; átható szagára még a szomszédok is összefutottak. Aztán a második főzet kiömlött a szőnyegre, ragadt az egész ház. Sokáig kerestek jó, nagy ív papirost, hát persze, hogy a nagymama nevenapjára félretett mintás csomagolópapírt találták meg, hiába rejtegette Anya. Aztán összefestékezték a terítőt, amikor a sárkány szemét-száját festették.

Szegény Anya majdnem elsírta magát, amikor hazajött.

Egyesült erővel nekiláttak a takarításnak.

Végül aztán Anya is megbékélt és elmosolyodott, amikor a Sárkánygyerek nekilódult a futásnak, s a papírsárkány méltóságteljesen felemelkedett a magasba. Nevetett két nagy, festett szeme, kajla szája a bárányfelhős tavaszi ég alatt, nevetett a rohanó Sárkánygyerek is.

Apa és Anya az ablakból nézték. Nem lehetett nem visszanevetni.

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

Apasárkány

Elkészítéséhez szükség van három hosszú nádszálra. Úgy kell őket egyenlő hosszúra vágni, hogy mindkét végükre jusson csomó, és a csomó után még kétujjnyi üreges szár. Helyezd őket egymásra az első ábra szerint, és kösd össze mindhármat középen!

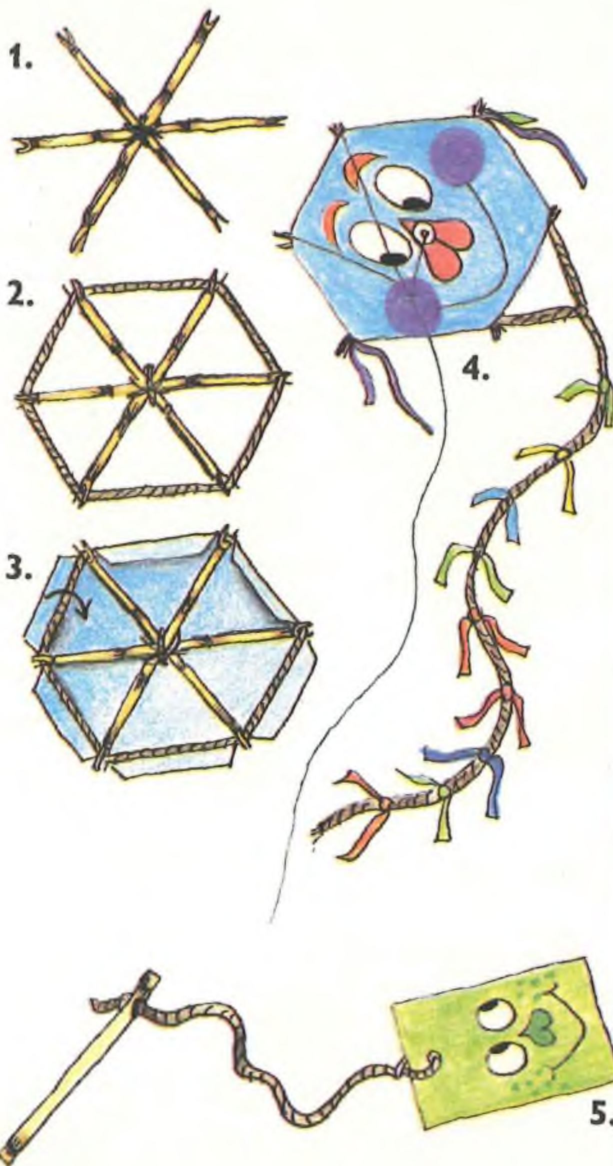
Kérj meg egy felnőttet, hogy vágja be a nádszálak végét, azután vezess a bevágásokon (a kátyúkon) át egy madzagot körbe! (2. ábra)

Helyezd ezt a vázat csomagolópapírra, rajzold körül úgy, hogy a papír mindenhol két-két ujjnyival hosszabb legyen a váznál! Hajtsd be a széleket (3. ábra), kend be őket csirizzel (liszt és víz keveréke), aztán hajtsd rá mindegyiket a madzagra!

A kantár három egyenlő hosszú madzagból áll. Egyet középre köss, kettőt a sárkányarc felső nádvégeihez. Szabad végüket hurkold össze csomóba a sárkány díszített oldalán! Ehhez a csomóhoz kösd a felereszttő zsinór végét! (4. ábra)

A farok és a fül spárgából készül; köss rá papírcsíkokat! A farka végére erősíts bojtot, akkor nem bukdácsol a sárkány. Az apasárkány felrepítésével csak akkor próbálkozz, ha fúj a szél! *Elektromos vezeték közelében ne játssz vele; életveszélyes!*

Fiasárkány a kisebbek játéka. Nádon fűzz át (vagy köss botra) egy kb. két méter hosszú madzagot! A madzag másik végére erősíts téglalap alakú keménypapírt; ez futás közben pörög a szélben (5. ábra).

EMLÉKEZTETŐ

szülőknek, nagyszülőknek

Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat.

- Piros alapszín: 3—4 éveseknek;
- kék alapszín: 5—6 éveseknek;
- sárga alapszín: első osztályosoknak;
- fehér alap: mindenkinek.

XXIX. ÉVF. 3. SZÁM

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja.
Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Kelemen Sándor. Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó V. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, Budapest, Pf. 112, 1502. Telefon: 668-457. Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,—, egész évre 90,— Ft.
85.0047 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

LENDVAI ILONA

A postás

— Leveleket hozok s viszek.
Nyuszi! Nem írsz valakinek?

— Szervusz, kedves szürke csacsi!
Üdvözöl téged a maci.

— Leejtettem egy levelet,
hol keressem? Merre lehet?

— Nehogy megedd, őzgidácska!
Ez a mókuska postája!

MADÁR ESZTER